

Vahel mõtlen, et me küll teame, mis meile hea ja mis meile võibolla mitte nii, aga jätame muutvad ja elumuutvad muutused siiski sisse viimata, viimistlemata, viimistlemata selle viimase pintsli tõmbe, selle i täpi. Teame aga ikka teeme, seda isegi siis, kui see otseselt, nähtavalt ja isegi jäädavalt võib meid kahjustada. Miks see nii on? Kuidas on aga võimalik teada ja mitte järgida, seda olemasolevat teadmist. See vast ongi see, mida võiks just järgida.

Oletame, et teame ja oleme saanud kogeda, et mobiilne kõne ja traadita andmeside ei mõju meie tervisele hästi, kuid siiski kasutame antud teenuseid, mobiilset ja traadivaba edasi, on see siis mugavuse, või mõne muu hüve arvelt. Kuidas on võimalik, et teatud väikesed, pisi hüved, kaaluvad üle meie parema enesetunde, meie tervema olemise. Kas tasume selliste teenuste eest nii töö, kui oma tervisega, kas maksame selle kõik kinni, et arendataks veel uuemaid, veel võimsamaid kiirguse allikaid?

Räägin siin 5G-st ja muudest traadita kiirgustest, mida üle maailma püütakse veel enam tööle rakendada. See on aga vaid üks osa, ammu eest plaanist, nõrgestada kuidagi meie tervist, hoida kuidagi meid madalsageduses, vähendada kuidagi meie võimalusi avardamisteks. Siiski, me omame sellist väge, et vähem kui hetkega, oleme võimelised kõigist piirangutest vabanema. Meie sõnal on jõud, kasutame seda siis loovalt, üksteisele head toovalt.

Oot, oot, kuulake nüüd sisekõnet iseendaga, miks me midagi ette ei võta? Tegelikult on neid inimesi üsna palju, kes igapäevaselt püüavad teatud teemasid teadvustada, et ei kiirustataks tundmatuga. Kui midagi soov teha, ette võtta, siis teha seda rahus, kedagi kahjustamata. Ühe lahendusena näen, et tuleks minna sammuke, isegi mitu sammukest tagasi, et saaks uuest punktist alata, et selle mobiili näite puhul, lõpetada leping, anda ära oma mobiil ja kasutada jälle juhtmega lauatelefon. Muudatused teha oma elus, elu on elamist väärt! Kellele tundub see liiga äärmuslik, siis pole ehk antud teemaga sedasi veel kokku puutunud või soovime endiselt silmad kinni pigistada, kui olukord vähegi kriitilisemaks muutub, et küll läheb üle. Ärme ennast, ega teisi süüdistada selles, mis on, kuidas aga edasi?

Võimalik, et oleme nii lummatud, nii pimestatud, nii sõltuvad, sellest digitaalsest, et võõrutus sellest ajutisest mõnust, sellest informatsiooni tulvast, tundub olevat kui võimatu. Teised ju kasutavad edasi, mis mina ikka siin muuta saan, sõnad ka mu Ema suust. Arvan siiski, et kõik ise üle ei lähe, i-le täpi, paned ju sina, looja kehastus. Püüniseid ja lõkse on mitmeid, on seal, kus me neid kõige vähem oodatagi oskame ja ka väljapääsud on sama ootamatutes kohtades, on kõikjal. Kõik negatiivne toidab negatiivset, kes aga oled sina? Võimalusel ära muretse, ära solvu, ära pettu, ära kurvasta, lihtsalt rahune, olgu seis, milline tahes, sa saad oma seisu muuta. Kõik on nii, nagu olema peab, kõik on hästi, kuidas aga reageerid, kuidas oled ja mida teed?

Lõpetasin oma lepingulise mobiilse teenuse, ei tunne puudust ka ID kaardist, mida ammu enam ei oma. Olemas on kaabliga lauatelefon, kaabliga internet ja sellest on küll, et digitaalselt selle maailmaga suhestuda. WiFi ja mobiilne internet lülita võimalusel välja, ühenda arvuti kaabliga, varjestatud interneti kaabliga S/FTP. Arvuti ja ruuteri võrgupesad võiksid olla varjestatud, ehk metallse ühenduspesaga. Sama loogika kehtib kõigile elektri ja andmeside kaablitele. Kõik need nutikad seadmed, nutikad autod, nutikad kodud, nutikad linnad, kellele neid luuakse? Linnast võiks ju kolida Maale? Ei võiks öelda ka kõige pisematele traadita lahendustele. Head traadivaba elu, nii suurtele, kui väikestele!

Eesti Riik AS survestab ettevõtjaid paigaldama meie kodudesse traadivabu lahendusi

kasutatavaid elektri, gaasi ja veenäitude kaugloetavaid seadmeid, miks on see justkui kohustuslik, kas keegi on sinu nõusolekut küsinud? Kui keegi ütleb meile, et see ja teine asi on kohustuslik, et see peab kindlasti nii olema, siis mõtleme koos korra veel. Loobuda võiks ka muust üleliigsest, mida me tegelikult ei vaja. Ära anda asjad, mida me ei kasuta, kõik aga samm sammult või korraga, just nii, nagu meile õige.

Eesti kui digi ja nutiriik võiks olla metsa ja mahemaa, mida me ka oleme. Oleme ju pidanud ja peame ka edaspidi metsa pühaks, kus igal metsal, igal puul on oma väärtus, mitte see ajutine, rahaline väärtus. Lageraieid polnud, kellelegi ei tulnud selline asi isegi mõttesse. Kaalutleti hoolikalt ette ja teati täpselt, milleks igat puud kasutati, puule oli otstarve olemas, temast loodi väärtusi, puult, emakeselt maalt, küsiti luba. Hoiti ja hinnati olemasolevat, taastati. Põhiline, mida vähem, seda parem. toimus puude ja metsade juurdekasv, tagatud oli lindude ja loomade ning kogu elava mitmekesisus, tema elurikkus. Teati, et elav loodus ja puhas vesi toetab kogu elavat, oldi osa sellest, elati selle keskel, elati kooskõlas sellega.

Televiisor ehk teler (argikeeles telekas või TV) on TeleVisiooni vastuvõtu seade, milles näidatakse erinevaid kanaleid ehk kanalidusi, teatud Visiooni loomiseks, sellesse meie reaalsusesse. Kui see pole meie oma Visioon, meie oma algallikast, me hingest ja me vaimust, siis miks me seda igapäevaselt kuulame, seda igapäevaselt vaatame? Palju asju võiks katsetada, võiks proovida, kogemus on hea. Meie aga elame otseses mõttes, selle informatsiooni ja tehnoloogia sees, oleme sellega igapäevaselt ümbritsetud, teadvustamata seda vahel ka endale, et sedasi me justkui töötaks kellegi Visiooni heaks, kasutades meie annet, meie oma sädet, meie oma energiat, selle masinvärgi elus hoidmiseks. Kõik see vale kukub kokku ja see on juba juhtunud, lõpetame vaid selle kasutamise, selle toitmise. Kellele need asjad, kui kasutajaid pole. Meie olemegi need tootjad ja tarbijad, aeg on luua uut.

Mis hirm meil on, millega me ei soovi tegeleda, millega kokku puutuda? Mis ämblikku, mis hiirt või mis ussi me siin eemale hoiame. Räägin ühe väikese loo, et siin liigub tegelasi, kellel ei ole mugav sinu läheduses, kui oled oma südame, oma vaimuga ühenduses, ei ole mugav headuses, ei ole mugav rahus. Kuidas on võimalik, et mitte hoolivad on otsustamas meie, meie looduse, meie maa, kogu siinse elava heaolu eest? See töötab ainult läbi pettuse, läbi vale. Kui söödetakse ette erinevaid valesi, mis valikud siis on? Valest valgust ei loo, valega meid natuke segadusse ajada aga võimalik, kui konksud, millele kinnituda, on meis veel olemas. Samas oleme tulnud siia kogema, see ongi elukool, mida siin teostame. Meile tulevad ette just need asjad, mis parasjagu vajavad lahendamist, millele otsime vastust.

Teame aga ikka teeme siis aina teadlikumaid valikuid, sest sellest võib sõltuda meie endi, meie lähedaste, sellest võib sõltuda meie suguvõsa ja sellest võib sõltuda ka veel enamate inimeste heaolu. Mida rohkem teeme, seda rohkem tagasisidet saame, seda ka negatiivses valguses, kellegi või millegi jaoks. Ärgem pangem tähele teist, pangem ennast tähele, võimalik, et midagi vaja mõista, kui tõusevad korduvalt pinnale vastavad mõtted ja küsimused. Pigem on see sama, ei mõista, millega oleks hea edasi tegeleda, sest keda me ikka kõige paremini mõistma peaks, kui iseennast. See, mis ennast ilmutab, ilmutab ennast seni, kuni see on meis maha rahunend, selginenud, et saaks ilmutada uus teema. Seda seni, kuni loobume kõigest ja ka siis läheb elu edasi, ja ka siis on kõik uus ja huvitav, ja ka siis on kõik elav, ja võibolla veelgi enam, sa lihtsalt ei solvu, ei pettu, sa lihtsalt näed rohkem värve, sa tunned enam, sa lihtsalt elad, sa elad, sa elad.

Teame aga ikka teeme, vahelduseks vaikin hetke, peatan aja, peatan meele. Olgem südamega ühenduses, olgem terved. Tervet tervist ja rõõmsat meelt!

[7 vajalikku viisi, kuidas oma kodu turvaliseks muuta - ingliskeelne](#)
[Rohkem infot 5G-st ja kiirgustest - https://kiirgusinfo.ee](#)

Tänu ja armastusega,
[HingeTee](#)

[< EELMISELE LEHELE](#)